Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2622/71

av den 9 december 1971

om närmare bestämmelser om import av råg från Turkiet

(EGT L 271, 10.12.1971, s. 22)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EEG) nr 199/73 av den 29 december 1972	L 23	4	29.1.1973
►**M2**	Commission Regulation (EEC) No 3480/80 of 30 December 1980 (*)	L 363	84	31.12.1980

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2622/71
av den 9 december 1971
om närmare bestämmelser om import av råg från Turkiet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1234/71 av den 7 juni 1971 om import av vissa spannmålsslag från Turkiet ([1]), särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EEG) nr 1234/71 fastställde rådet tillämpningsföreskrifter för den särskilda importordningen för råg från Turkiet som förutsågs i interimsöverenskommelsen mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, och i tilläggsprotokollet till överenskommelsen genom vilket ett samarbete upprättades mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet.

Dessa särskilda föreskrifter leder under vissa förutsättningar till en sänkning av de importavgifter som skall tas ut vid import av råg med ursprung i Turkiet. För detta ändamål skall bevis framläggas dels för rågens ursprung och för att denna har transporterats direkt från Turkiet till gemenskapen, dels för att exportören har betalat en särskild exportavgift.

Metoderna för förvaltningssamarbetet, särskilt vad avser ursprungsbeviset och beviset för att rågen har transporterats direkt från Turkiet till en medlemsstat, reglerades i associationsrådets beslut nr 4/71 ([2]) och 5/71 ([3]), och bestämmelserna gjordes tillämpliga genom rådets förordning (EEG) nr 1885/71 av den 1 september 1971 ([4]). Det är därför tillräckligt att i enlighet med artikel 3 i förordning (EEG) nr 1234/71 fastställa den närmare utformningen av betalningsbeviset för den särskilda exportavgiften med användande av varucertifikat A. TR. 1. Kommissionens förordning (EEG) nr 2019/71 av den 20 september 1971 om närmare bestämmelser för import av råg från Turkiet ([5]), bör därför upphävas och ersättas med denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beviset för att den särskilda exportavgift som avses i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 1234/71 har betalats, skall framläggas för den behöriga myndigheten i den importerande medlemsstaten i form av varucertifikat A. TR. 1. I sådana fall skall den behöriga myndigheten i rutan för ”Anmärkningar” ange något av följande:

”Taxe spéciale à l’exportation selon règlement (CEE) nº 1234/71 acquittée pour un montant de …”.

”Besondere Ausfuhrabgabe gemäß Verordnung (EWG) Nr. 1234/71 in Höhe von … entrichtet”.

”Tassa speciale per l’esportazione pagata, secondo regolamento (CEE) n. 1234/71, per un importo di …”.

([1]) EGT nr L 130, 16.6.1971, s. 53.
([2]) EGT nr L 197, 1.9.1971, s. 2.
([3]) EGT nr L 197, 1.9.1971, s. 11.
([4]) EGT nr L 197, 1.9.1971, s. 1.
([5]) EGT nr L 213, 21.9.1971, s. 7.

▼B

”Speciale heffing bij uitvoer bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1234/71 ten bedrage van … voldaan”.

▼M1

”Special export tax under Regulation (EEC) No 1234/71 paid to an amount of …”.

”Særlig udførelseafgift i henhold til forordning (EØF) nr. 1234/71, betalt med et beløb på …”.

▼M2

”Το ειδικό εξαγωγικό τέλος κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1234/71 εξοφλήθηκε με ποσό ύψους …”.

▼B

Artikel 2

Kommissionens förordning (EEG) nr 2019/71 av den 20 september 1971, skall upphöra att gälla.

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.